ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 29.10.2014
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με το καθεστώς που διέπει τον φόρο «εισφορά θαλάσσης» στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Οι διατάξεις της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) εφαρμόζονται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης. Ωστόσο, οι γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές έχουν τεθεί εκτός του εδαφικού πεδίου εφαρμογής των οδηγιών για τον ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Οι διατάξεις της ΣΛΕΕ, και ιδίως το άρθρο 110, δεν επιτρέπουν, κατ' αρχήν, καμία διαφορά φορολόγησης στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές μεταξύ των τοπικών προϊόντων και εκείνων που προέρχονται από τη μητροπολιτική Γαλλία, τα άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες. Το άρθρο 349 της ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 299 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ) προβλέπει πάντως τη δυνατότητα θέσπισης ειδικών μέτρων για τις εν λόγω περιοχές λόγω της ύπαρξης μόνιμων μειονεκτημάτων, τα οποία έχουν επίπτωση στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιοχών. Τα μέτρα αυτά αφορούν διάφορους τομείς πολιτικής, μεταξύ των οποίων και η φορολογική πολιτική.

Η «εισφορά θαλάσσης» είναι ένας έμμεσος φόρος που επιβάλλεται στις παραδόσεις και στις εισαγωγές αγαθών στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές. Επιβάλλεται κατ' αρχήν με τον ίδιο τρόπο στα προϊόντα που παράγονται επιτόπου και στα λοιπά προϊόντα (προϊόντα από τη μητροπολιτική Γαλλία, τα άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες).

Ωστόσο, η απόφαση 2004/162/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2004 (όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις 2008/439/ΕΚ, της 9ης Ιουνίου 2008, και 448/2011/ΕΕ, της 19ης Ιουλίου 2011, του Συμβουλίου), η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 299 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ, επιτρέπει στη Γαλλία να προβλέπει, μέχρι την 1η Ιουλίου 2014, απαλλαγές ή μειώσεις του φόρου «εισφορά θαλάσσης» για ορισμένα προϊόντα που παράγονται στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές (εξαιρουμένου του Αγίου Μαρτίνου). Στο παράρτημα της προαναφερθείσας απόφασης παρατίθεται ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία επιτρέπονται απαλλαγές ή μειώσεις φόρου. Ανάλογα με τα προϊόντα, η διαφορά φορολόγησης μεταξύ των προϊόντων που παράγονται επιτόπου και των λοιπών προϊόντων δεν δύναται να υπερβαίνει τις 10, 20 ή 30 εκατοστιαίες μονάδες.

Σκοπός της εν λόγω διαφοροποιημένης φορολόγησης είναι να αντισταθμίσει τα μειονεκτήματα που αντιμετωπίζουν οι εξόχως απόκεντρες περιοχές, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση του κόστους παραγωγής και άρα της τιμής κόστους των τοπικά παραγόμενων προϊόντων. Χωρίς ειδικά μέτρα, τα τοπικά προϊόντα θα ήταν λιγότερο ανταγωνιστικά σε σχέση με εκείνα που προέρχονται από το εξωτερικό, ακόμη και αν συνυπολογίζονταν τα έξοδα αποστολής. Αυτό θα καθιστούσε, συνεπώς, δυσχερέστερη τη διατήρηση της τοπικής παραγωγής που έχει υψηλότερο κόστος παραγωγής.

Με την απόφαση του Συμβουλίου 2014/162/ΕΕ, της 11ης Μαρτίου 2014, επεκτείνεται άλλωστε το πεδίο εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου 2004/162/ΕΚ στο Μαγιότ από την 1η Ιανουαρίου 2014, ημερομηνία από την οποία το Μαγιότ καθίσταται εξόχως απόκεντρη περιοχή, και καθορίζονται τα προϊόντα τα οποία δύνανται να αποτελούν αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης όσον αφορά την εισφορά θαλάσσης και εντός ποιων ορίων.

Τέλος, για να μπορέσει η Επιτροπή να ολοκληρώσει την εξέταση της αίτησης της Γαλλίας, η απόφαση 378/2014/ΕΕ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2014, παρέτεινε κατά 6 μήνες την περίοδο εφαρμογής της απόφασης 2004/162/ΕΚ του Συμβουλίου, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014 αντί της 1ης Ιουλίου 2014.

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να θεσπιστεί το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο για τον φόρο «εισφορά θαλάσσης» από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως και τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

Παρατείνει εκ νέου κατά έξι μήνες την απόφαση 2004/162/ΕΚ, ώστε να δοθεί στη Γαλλία ο χρόνος να μεταφέρει στο εθνικό της δίκαιο τις διατάξεις της νέας απόφασης του Συμβουλίου, και θεσπίζει το νέο εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2015 και της 31ης Δεκεμβρίου 2020.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Η απόφαση 2004/162/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2004 (όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις 2008/439/ΕΚ της 9ης Ιουνίου 2008, 448/2011/ΕΕ της 19ης Ιουλίου 2011, 2014/162/ΕΕ της 11ης Μαρτίου 2014 και 378/2014/ΕΕ της 12ης Ιουνίου 2014 του Συμβουλίου), επιτρέπει στη Γαλλία να προβλέπει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2014, απαλλαγές ή μειώσεις του φόρου «εισφορά θαλάσσης» για ορισμένα προϊόντα που παράγονται στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές (εξαιρουμένου του Αγίου Μαρτίνου). Στο παράρτημα της προαναφερθείσας απόφασης παρατίθεται ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία ισχύουν οι απαλλαγές ή οι μειώσεις φόρου. Ανάλογα με τα προϊόντα, η διαφορά φορολόγησης μεταξύ των προϊόντων που παράγονται επιτόπου και των λοιπών προϊόντων δεν δύναται να υπερβαίνει τις 10, 20 ή 30 εκατοστιαίες μονάδες.

Στην απόφαση 2004/162/ΕΚ εκτίθενται οι λόγοι που υπαγόρευσαν τη θέσπιση ειδικών μέτρων: μεγάλη απόσταση, εξάρτηση ως προς τις πρώτες ύλες και την ενέργεια, υποχρέωση σύστασης μεγαλύτερων αποθεμάτων, μικρό μέγεθος της τοπικής αγοράς σε συνδυασμό με την περιορισμένη εξαγωγική δραστηριότητα κ.λπ. Τα μειονεκτήματα αυτά συνεπάγονται, συνολικά, αύξηση του κόστους παραγωγής και άρα της τιμής κόστους των τοπικά παραγόμενων προϊόντων τα οποία, χωρίς ειδικά μέτρα, θα ήταν λιγότερο ανταγωνιστικά σε σχέση με εκείνα που προέρχονται από το εξωτερικό, ακόμη και αν συνυπολογίζονταν τα έξοδα αποστολής στα υπερπόντια διαμερίσματα. Αυτό θα καθιστούσε, συνεπώς, δυσχερέστερη τη διατήρηση της τοπικής παραγωγής. Τα ειδικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2004/162/ΕΚ αποβλέπουν στην ενίσχυση της τοπικής βιομηχανίας μέσω της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητάς της.

Οι γαλλικές αρχές θεωρούν ότι τα μειονεκτήματα που χαρακτηρίζουν τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές εξακολουθούν να υφίστανται και ζήτησαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με επιστολές που απέστειλαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο διάστημα από τις 25 Ιανουαρίου έως τις 7 Ιουνίου 2013, τη διατήρηση συστήματος διαφοροποιημένης φορολόγησης ανάλογου με εκείνο που εφαρμόζεται επί του παρόντος, πέραν της 1ης Ιουλίου 2014 και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Οι γαλλικές αρχές υποστηρίζουν ότι τα μειονεκτήματα που απαριθμούνται ανωτέρω έχουν μόνιμο χαρακτήρα, ότι το φορολογικό καθεστώς που προβλέπει η απόφαση του Συμβουλίου 2004/162/ΕΚ επέτρεψε τη διατήρηση και, σε ορισμένες περιπτώσεις, την ανάπτυξη της τοπικής παραγωγής και δεν αποτέλεσε πρόσοδο για τις δικαιούχους επιχειρήσεις στον βαθμό που, συνολικά, συνέχισαν να αυξάνονται οι εισαγωγές προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση.

Η εξέταση των καταλόγων προϊόντων για τα οποία οι γαλλικές αρχές επιθυμούν να εφαρμόσουν διαφοροποιημένη φορολόγηση ήταν μια χρονοβόρα διαδικασία, η οποία συνίσταται στον έλεγχο, για κάθε προϊόν, της αιτιολόγησης της διαφοροποιημένης φορολόγησης και της αναλογικότητάς της, διασφαλίζοντας ότι η φορολόγηση αυτή δεν υπονομεύει την ακεραιότητα και τη συνοχή της έννομης τάξης της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της εσωτερικής αγοράς και των κοινών πολιτικών.

Η διαδικασία αυτή ήταν χρονοβόρα, δεδομένου του μεγάλου αριθμού των προϊόντων (πολλές εκατοντάδες) και του όγκου των προς συλλογή πληροφοριών σχετικά με τη διάρθρωση των αγορών των προϊόντων αυτών: ύπαρξη τοπικής παραγωγής, ύπαρξη σημαντικών

«εισαγωγών» (από τη μητροπολιτική Γαλλία και άλλα κράτη μέλη) που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τη διατήρηση της τοπικής παραγωγής, απουσία μονοπωλίου ή οιονεί μονοπωλίου της τοπικής παραγωγής, αιτιολόγηση του πρόσθετου κόστους παραγωγής που θέτει τα τοπικά προϊόντα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τα «εισαγόμενα» προϊόντα, έλεγχος της εναρμόνισης της διαφοροποιημένης φορολόγησης με τις λοιπές πολιτικές της Ένωσης.

Επομένως, η έλλειψη τοπικής παραγωγής που να υπόκειται στον φόρο «εισφορά θαλάσσης» καθιστά περιττή την προσθήκη στους καταλόγους προϊόντων τα οποία δύνανται να αποτελούν το αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης. Όσον αφορά τον ορισμό των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο τοπικής παραγωγής, σε γενικές γραμμές επιλέχθηκαν οι ακριβέστερες δυνατές κλάσεις στη συνδυασμένη τελωνειακή ονοματολογία. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, και για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στους ισχύοντες καταλόγους προϊόντων τα οποία δύνανται να αποτελούν το αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης, οι κλάσεις (τετραψήφιοι κωδικοί) της τελωνειακής ονοματολογίας επιλέχθηκαν όταν δεν κατέστη δυνατόν να προσδιοριστούν ακριβέστερες δασμολογικές κλάσεις με περισσότερα από τέσσερα ψηφία. Στην περίπτωση αυτή οι δασμολογικές κλάσεις (τετραψήφιοι κωδικοί) που επιλέχθηκαν καλύπτουν οριακώς προϊόντα για τα οποία δεν υπάρχει τοπική παραγωγή.

Όσον αφορά την εκτίμηση του πρόσθετου κόστους παραγωγής στην αντιστάθμιση του οποίου αποβλέπει η διαφοροποιημένη φορολόγηση, οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν, για κάθε προϊόν ή κάθε ομάδα προϊόντων όταν διάφορα προϊόντα έχουν παρόμοιο κόστος παραγωγής, εκτίμηση του πρόσθετου κόστους παραγωγής που επιβαρύνει τις τοπικές επιχειρήσεις, ανάλογα με την περίπτωση: δαπάνες προμήθειας, μισθοί, υψηλότερο ενεργειακό κόστος, οικονομικό κόστος που προκύπτει από τα μεγαλύτερα αποθέματα, υψηλότερα έξοδα συντήρησης, υποχρησιμοποίηση του εξοπλισμού παραγωγής, υψηλότερα χρηματοοικονομικά έξοδα. Εξακριβώθηκε ότι το πρόσθετο κόστος που υπολογίσθηκε δεν ήταν χαμηλότερο από τη φορολογική απόκλιση που ζήτησαν οι γαλλικές αρχές.

Η πρόταση απόφασης του Συμβουλίου προβλέπει, όπως και στην απόφαση του Συμβουλίου 2004/162/ΕΚ, να επιτραπεί στη Γαλλία να προβαίνει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, σε απαλλαγές ή μειώσεις της «εισφοράς θαλάσσης» για ορισμένα προϊόντα που παράγονται στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές (εξαιρουμένου του Αγίου Μαρτίνου). Στο παράρτημα της προαναφερθείσας απόφασης παρατίθεται ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία ισχύουν οι απαλλαγές ή οι μειώσεις φόρου. Ανάλογα με τα προϊόντα, η διαφορά φορολόγησης μεταξύ των προϊόντων που παράγονται επιτόπου και των λοιπών προϊόντων δεν δύναται να υπερβαίνει τις 10, 20 ή 30 εκατοστιαίες μονάδες. Το μέρος Α του παραρτήματος απαριθμεί τα προϊόντα στα οποία η διαφορά φορολόγησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 10 εκατοστιαίες μονάδες, το μέρος Β εκείνες για τις οποίες η διαφορά σε ποσοστό δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 20 εκατοστιαίες μονάδες, και τέλος το μέρος Γ εκείνες για τις οποίες η φορολογική διαφορά δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 30 εκατοστιαίες μονάδες.

Τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα είναι σε μεγάλο βαθμό τα ίδια με εκείνα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης του Συμβουλίου 2004/162/ΕΚ. Ωστόσο, η πλήρης επανεξέταση των καταλόγων οδήγησε στην απόσυρση των προϊόντων για τα οποία δεν υπήρχε ή έπαψε να υπάρχει τοπική παραγωγή. Αντιθέτως, προστέθηκαν στον κατάλογο των προϊόντων προϊόντα τα οποία δεν περιλαμβάνονταν στην απόφαση 2004/162/ΕΚ και για τα οποία άρχισε νέα παραγωγή ή αναπτύχθηκε παραγωγή. Τέλος, ορισμένα προϊόντα έχουν παραμείνει στους καταλόγους με παράλληλη τροποποίηση της επιτρεπόμενης φορολογικής διαφοράς, προς τα άνω (π.χ. μετάβαση από το μέρος Α στο μέρος Β του παραρτήματος) ή προς τα κάτω (π.χ. μετάβαση από το μέρος Γ στο μέρος Β του παραρτήματος), ώστε να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη του πρόσθετου κόστους. Βάσει των ισχυουσών ρυθμίσεων οι μικροί

τοπικοί παραγωγοί με ετήσιο κύκλο εργασιών χαμηλότερο από 550 000 ευρώ μπορούν να απαλλάσσονται από την καταβολή της εισφοράς θαλάσσης. Η Γαλλία εξέφρασε την επιθυμία να μειώσει αυτό το όριο σε 300 000 ευρώ. Ωστόσο, σε συνδυασμό με αυτή τη μείωση του ορίου επιβολής της εισφοράς θαλάσσης, η Γαλλία ζήτησε επίσης την απλούστευση των όρων απαλλαγής των επιχειρήσεων με ετήσιο κύκλο εργασιών χαμηλότερο από 300 000 ευρώ. Στο προτεινόμενο καθεστώς οι επιχειρήσεις των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών είναι χαμηλότερος από το όριο αυτό δεν υπόκεινται στην «εισφορά θαλάσσης». Σε αντάλλαγμα, οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να αφαιρέσουν το ποσό του εν λόγω φόρου σε προηγούμενο στάδιο. Ως εκ τούτου, το εν λόγω καθεστώς προσομοιάζει, όσον αφορά τον ΦΠΑ, με το ισχύον ειδικό καθεστώς των μικρών επιχειρήσεων, που προβλέπεται στα άρθρα 282 επ. της οδηγίας ΦΠΑ 2006/112/ΕΚ της 28ης Νοεμβρίου 2006. Επομένως, το καθεστώς αυτό δεν φαίνεται να επιδέχεται κριτική. Εν προκειμένω, η Γαλλία θα εφαρμόζει τις απαλλαγές ή τις μειώσεις φόρου που αναφέρονται στο άρθρο 1 της πρότασης σε όλες τις επιχειρήσεις με ετήσιο κύκλο εργασιών άνω των 300 000 ευρώ ή ίσο με το ποσό αυτό.

Η συνοχή με τους κανόνες της κοινής γεωργικής πολιτικής είχε ως αποτέλεσμα να αποκλειστεί η εφαρμογή διαφοροποιημένης φορολόγησης για όλα τα προϊόντα διατροφής τα οποία απολαύουν των ενισχύσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 228/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2013, για τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης, και ιδίως του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού. Στόχος του μέτρου αυτού είναι να παρεμποδίζεται η εξουδετέρωση ή η μείωση της επίπτωσης των γεωργικών οικονομικών ενισχύσεων που χορηγούνται από το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού από την υψηλότερη φορολόγηση των επιδοτούμενων προϊόντων, δηλαδή από την «εισφορά θαλάσσης». Προς τον σκοπό αυτό, οι γαλλικές αρχές έδωσαν τη συγκατάθεσή τους προκειμένου να αφαιρεθούν από τους καταλόγους των προϊόντων τα οποία δύνανται να αποτελούν το αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης όλα τα προϊόντα για τα οποία θα ζητηθεί η εφαρμογή ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού για το 2015.

Οι στόχοι στήριξης της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων, που προβλέπονται ήδη στην απόφαση 2004/162/ΕΚ, επιβεβαιώνονται με τις απαιτήσεις που αφορούν τη σκοπιμότητα του φόρου. Η ενσωμάτωση των εσόδων από τον φόρο αυτό στα έσοδα του οικονομικού και φορολογικού καθεστώτος των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων και η διάθεσή τους για μια στρατηγική οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων, μέσω της συνεισφοράς για την προώθηση τοπικών δραστηριοτήτων, συνιστούν νομική υποχρέωση.

Η πρόταση προβλέπει την εκ νέου παράταση, κατά έξι μήνες, έως τις 30 Ιουνίου 2015, της περιόδου εφαρμογής της απόφασης 2004/162/ΕΚ. Το μέτρο αυτό θα δώσει στην Γαλλία τον χρόνο που απαιτείται για τη μεταφορά στο εθνικό της δίκαιο των διατάξεων της νέας απόφασης του Συμβουλίου.

Η διάρκεια ισχύος του νέου καθεστώτος είναι πέντε έτη και έξι μήνες. Ωστόσο, κρίνεται σκόπιμη η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του. Κατά συνέπεια, οι γαλλικές αρχές θα πρέπει να υποβάλουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2017, έκθεση περί της εφαρμογής του φορολογικού καθεστώτος, ώστε να εξακριβωθεί η επίπτωση των ληφθέντων μέτρων και η συμβολή τους στην προώθηση ή τη διατήρηση των τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων, λαμβανομένων υπόψη των μειονεκτημάτων που αντιμετωπίζουν οι εξόχως απόκεντρες περιοχές και να εξακριβωθεί ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα που χορηγούνται από τη Γαλλία στα προϊόντα τα οποία παράγονται επιτόπου εξακολουθούν να είναι αναγκαία και αναλογικά. Βάσει της έκθεσης αυτής, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση και, κατά περίπτωση, πρόταση για την προσαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης, ώστε να ληφθούν υπόψη οι διαπιστώσεις που θα έχουν γίνει.

Προς αποφυγήν δημιουργίας νομικού κενού, η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2015.

Η απόφαση του Συμβουλίου δεν θίγει την ενδεχόμενη εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σύνοψη των προτεινόμενων μέτρων

Να επιτραπεί στη Γαλλία να εφαρμόσει μέτρα απαλλαγής ή μείωσης της «εισφοράς θαλάσσης» για ορισμένα προϊόντα που παράγονται επιτόπου στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές της Γουαδελούπης, της Γουιάνας, της Μαρτινίκας, του Μαγιότ και της Ρεϊνιόν.

Νομική βάση

Άρθρο 349 της ΣΛΕΕ.

Αρχή της επικουρικότητας

Μόνο το Συμβούλιο εξουσιοδοτείται να θεσπίζει, με βάση το άρθρο 349 της ΣΛΕΕ, ειδικά μέτρα υπέρ των εξόχως απόκεντρων περιοχών με σκοπό την προσαρμογή της εφαρμογής των Συνθηκών στις εν λόγω περιοχές, περιλαμβανομένων των κοινών πολιτικών, λόγω της ύπαρξης μόνιμων μειονεκτημάτων με επιπτώσεις στην οικονομική και κοινωνική κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιοχών.

Ως εκ τούτου, η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας για τους ακόλουθους λόγους:

Αφορά μόνο τα προϊόντα για τα οποία έχει αποδειχθεί ότι η τοπική παραγωγή τους συνδέεται με πρόσθετες δαπάνες.

Ομοίως, η προτεινόμενη μέγιστη διαφορά φορολόγησης οποιουδήποτε προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης είναι περιορισμένη στο μέτρο εκείνο που είναι απαραίτητο λαμβανομένων υπόψη των επιπρόσθετων δαπανών που βαρύνουν κάθε σχετική τοπική παραγωγή. Έτσι, η φορολογική επιβάρυνση των προϊόντων που εισάγονται στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές δεν υπερβαίνει αυτό που είναι αναγκαίο για να αντισταθμίζεται η μειωμένη ανταγωνιστικότητα των τοπικά παραγόμενων προϊόντων.

Επιλογή νομοθετικών πράξεων

Προτεινόμενη πράξη: απόφαση του Συμβουλίου.

Η χρήση άλλων μέσων δεν θα ήταν σκόπιμη για τους εξής λόγους:

οι παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν βάσει του άρθρου 349 της ΣΛΕΕ περιέχονται σε αποφάσεις του Συμβουλίου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Συνεπώς, η πρόταση δεν έχει καμία επίπτωση στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

2014/0308 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με το καθεστώς που διέπει τον φόρο «εισφορά θαλάσσης» στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 349,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[1],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι διατάξεις της Συνθήκης, οι οποίες εφαρμόζονται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης, στις οποίες συγκαταλέγονται τα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα (DOM), δεν επιτρέπουν κατ' αρχήν καμία διαφορά φορολόγησης μεταξύ των τοπικών προϊόντων και των προϊόντων που προέρχονται από τη μητροπολιτική Γαλλία ή τα άλλα κράτη μέλη. Το άρθρο 349 της Συνθήκης προβλέπει ωστόσο τη δυνατότητα θέσπισης ειδικών μέτρων για τις περιοχές αυτές λόγω της ύπαρξης μόνιμων μειονεκτημάτων, τα οποία έχουν επίπτωση στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιοχών.

(2) Κρίνεται συνεπώς σκόπιμο να θεσπιστούν ειδικά μέτρα με στόχο, ειδικότερα, τον καθορισμό των προϋποθέσεων εφαρμογής της Συνθήκης στις περιοχές αυτές. Τα μέτρα αυτά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς των περιοχών αυτών, χωρίς ωστόσο να υπονομεύεται η ακεραιότητα και η συνοχή της ενωσιακής έννομης τάξης, συμπεριλαμβανομένης της εσωτερικής αγοράς και των κοινών πολιτικών. Στο άρθρο 349 της Συνθήκης αναφέρονται τα μειονεκτήματα που αντιμετωπίζουν οι εξόχως απόκεντρες περιοχές: μεγάλη απόσταση, εξάρτηση ως προς τις πρώτες ύλες και την ενέργεια, υποχρέωση σύστασης μεγαλύτερων αποθεμάτων, μικρό μέγεθος της τοπικής αγοράς σε συνδυασμό με την περιορισμένη εξαγωγική δραστηριότητα κ.λπ. Τα μειονεκτήματα αυτά συνεπάγονται, συνολικά, αύξηση του κόστους παραγωγής και άρα της τιμής κόστους των τοπικά παραγόμενων προϊόντων τα οποία, ελλείψει ειδικών μέτρων, θα ήταν λιγότερο ανταγωνιστικά σε σχέση με εκείνα που προέρχονται από το εξωτερικό, ακόμη και αν συνυπολογίζονταν τα έξοδα αποστολής στα υπερπόντια διαμερίσματα. Αυτό θα καθιστούσε, συνεπώς, δυσχερέστερη τη διατήρηση της τοπικής παραγωγής. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να ληφθούν ειδικά μέτρα με σκοπό την ενίσχυση της τοπικής βιομηχανίας μέσω της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητάς της. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014 και προκειμένου να αποκατασταθεί η ανταγωνιστικότητα των τοπικά

[1] ΕΕ C της , σ. .

παραγόμενων προϊόντων, η απόφαση του Συμβουλίου 2004/162/ΕΚ επιτρέπει στη Γαλλία να προβλέπει απαλλαγές ή μειώσεις του φόρου «εισφορά θαλάσσης» για ορισμένα προϊόντα που παράγονται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Γουαδελούπης, της Γουιάνας, της Μαρτινίκας, της Ρεϊνιόν και, από την 1η Ιανουαρίου 2014, του Μαγιότ. Στο παράρτημα της προαναφερθείσας απόφασης παρατίθεται ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία μπορούν να εφαρμόζονται οι απαλλαγές ή οι μειώσεις φόρου. Ανάλογα με τα προϊόντα, η διαφορά φορολόγησης μεταξύ των προϊόντων που παράγονται επιτόπου και των λοιπών προϊόντων δεν δύναται να υπερβαίνει τις 10, 20 ή 30 εκατοστιαίες μονάδες.

(3) Η Γαλλία ζήτησε να διατηρηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2015 ένα σύστημα αντίστοιχο με το σύστημα που προβλέπει η απόφαση 2004/162/ΕΚ. Υπογραμμίζει τον μόνιμο χαρακτήρα των μειονεκτημάτων που αναφέρονται ανωτέρω και υποστηρίζει ότι το φορολογικό καθεστώς που προβλέπει η απόφαση 2004/162/ΕΚ επέτρεψε τη διατήρηση και, σε ορισμένες περιπτώσεις, την ανάπτυξη των τοπικών προϊόντων χωρίς να έχει αποτελέσει πρόσοδο για τις δικαιούχους επιχειρήσεις στον βαθμό που, συνολικά, οι εισαγωγές προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση συνέχισαν να αυξάνονται.

(4) Συναφώς, η Γαλλία κοινοποίησε στην Επιτροπή για καθεμία από τις αντίστοιχες εξόχως απόκεντρες περιοχές —Γουαδελούπη, Γουιάνα, Μαρτινίκα, Μαγιότ και Ρεϊνιόν— πέντε σειρές καταλόγων προϊόντων για τα οποία επιθυμεί να εφαρμόσει διαφοροποιημένη φορολόγηση, κατά 10, 20 ή 30 εκατοστιαίες μονάδες, ανάλογα με το αν πρόκειται ή όχι για προϊόντα τοπικής παραγωγής. Το καθεστώς δεν αφορά τη γαλλική εξόχως απόκεντρη περιοχή του Αγίου Μαρτίνου.

(5) Η παρούσα απόφαση θέτει σε εφαρμογή τις διατάξεις του άρθρου 349 της Συνθήκης και επιτρέπει στη Γαλλία να εφαρμόσει διαφοροποιημένη φορολόγηση στα προϊόντα για τα οποία έχει αποδειχθεί, πρώτον, η ύπαρξη τοπικής παραγωγής, δεύτερον, η ύπαρξη σημαντικών εισροών εμπορευμάτων (μεταξύ άλλων από τη μητροπολιτική Γαλλία και άλλα κράτη μέλη) που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τη διατήρηση της τοπικής παραγωγής και, τέλος, η ύπαρξη πρόσθετων δαπανών που αυξάνουν την τιμή κόστους της τοπικής παραγωγής σε σχέση με τα προϊόντα που προέρχονται από το εξωτερικό και υπονομεύουν την ανταγωνιστικότητα των τοπικά παραγόμενων προϊόντων. Η επιτρεπόμενη φορολογική απόκλιση δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το δικαιολογημένο πρόσθετο κόστος. Η εφαρμογή αυτών των αρχών θα συμβάλει στην εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 349 της Συνθήκης, χωρίς να υπερβαίνει ό,τι είναι αναγκαίο και χωρίς να δημιουργεί αδικαιολόγητο πλεονέκτημα υπέρ της τοπικής παραγωγής, ώστε να μην υπονομεύεται η ακεραιότητα και η συνοχή της έννομης τάξης της Ένωσης, δηλαδή της διασφάλισης του ανόθευτου ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά και των πολιτικών για τις κρατικές ενισχύσεις.

(6) Με σκοπό την απλούστευση των υποχρεώσεων των μικρών επιχειρήσεων, οι απαλλαγές ή οι μειώσεις του φόρου θα αφορούν όλες τις επιχειρήσεις των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει ή ισούται με 300 000 ευρώ. Οι επιχειρήσεις με ετήσιο κύκλο εργασιών χαμηλότερο από αυτό το όριο δεν υπόκεινται στην «εισφορά θαλάσσης», αλλά δεν επιτρέπεται σε αντάλλαγμα να αφαιρούν το ποσό της εν λόγω εισφοράς σε προηγούμενο στάδιο.

(7) Ομοίως, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή με το κοινοτικό δίκαιο, η διαφοροποιημένη φορολόγηση δεν εφαρμόζεται στα γεωργικά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο των ενισχύσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 228/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου[2]. Στόχος της διάταξης αυτής είναι η παρεμπόδιση της εξουδετέρωσης ή της μείωσης της επίπτωσης των γεωργικών οικονομικών ενισχύσεων που χορηγούνται από το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού από την υψηλότερη φορολόγηση των επιδοτούμενων προϊόντων, δηλαδή από την «εισφορά θαλάσσης».

(8) Οι στόχοι στήριξης της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων, που προβλέπονται ήδη στην απόφαση 2004/162/ΕΚ, επιβεβαιώνονται με τις απαιτήσεις που αφορούν τη σκοπιμότητα του φόρου. Η ενσωμάτωση των εσόδων από τον φόρο αυτό στα έσοδα του οικονομικού και φορολογικού καθεστώτος των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων και η διάθεσή τους για μια στρατηγική οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων, μέσω της συνεισφοράς για την προώθηση τοπικών δραστηριοτήτων, συνιστούν νομική υποχρέωση.

(9) Είναι αναγκαίο να παραταθεί κατά 6 μήνες, ήτοι έως τις 30 Ιουνίου 2015, η περίοδος εφαρμογής της απόφασης 2004/162/ΕΚ. Το χρονικό αυτό διάστημα θα δώσει τη δυνατότητα στη Γαλλία να μεταφέρει την παρούσα απόφαση στο εθνικό της δίκαιο.

(10) Η διάρκεια ισχύος του καθεστώτος καθορίζεται σε πέντε έτη και έξι μήνες, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, ημερομηνία που αντιστοιχεί στη λήξη της εφαρμογής των υφιστάμενων κατευθυντήριων γραμμών στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα. Ωστόσο, κρίνεται αναγκαίο να υπάρχει εκ των προτέρων αξιολόγηση των αποτελεσμάτων από την εφαρμογή του καθεστώτος αυτού. Κατά συνέπεια, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2017, η Γαλλία θα υποβάλει στην Επιτροπή έκθεση περί της εφαρμογής του φορολογικού καθεστώτος, για να εξακριβωθεί η επίπτωση των ληφθέντων μέτρων και η συμβολή τους στη διατήρηση, την προώθηση ή την ανάπτυξη των τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων, λαμβανομένων υπόψη των μειονεκτημάτων που χαρακτηρίζουν τις εξόχως απόκεντρες περιοχές. Η έκθεση θα έχει κυρίως ως αντικείμενο να εξακριβωθεί ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα που χορηγούνται από τη Γαλλία στα προϊόντα που παράγονται επιτόπου δεν υπερβαίνουν το μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο και ότι τα πλεονεκτήματα αυτά εξακολουθούν να είναι αναγκαία και αναλογικά. Επιπλέον, η έκθεση θα πρέπει να περιλαμβάνει ανάλυση του αντίκτυπου του καθεστώτος όσον αφορά το επίπεδο των τιμών στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές. Βάσει της έκθεσης αυτής, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση και, κατά περίπτωση, πρόταση για την προσαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης ώστε να ληφθούν υπόψη οι διαπιστώσεις.

(11) Προς αποφυγήν δημιουργίας νομικού κενού είναι αναγκαίο η παρούσα απόφαση να εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2015.

(12) Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την ενδεχόμενη εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 28, 30 και 110 της Συνθήκης, επιτρέπεται στη Γαλλία, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, να προβλέπει απαλλαγές ή μειώσεις του φόρου

[2] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 228/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2013, για τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006 του Συμβουλίου (ΕΕ L 78 της 20.3.2013, σ. 23).

που αποκαλείται «εισφορά θαλάσσης» για τα προϊόντα τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα και παράγονται επιτόπου στη Γουαδελούπη, τη Γουιάνα, τη Μαρτινίκα, το Μαγιότ και τη Ρεϊνιόν ως εξόχως απόκεντρες περιοχές κατά την έννοια του άρθρου 349 της Συνθήκης.

Οι απαλλαγές ή οι μειώσεις αυτές πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο της στρατηγικής οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των εν λόγω εξόχως απόκεντρων περιοχών, λαμβανομένου υπόψη του κοινοτικού πλαισίου της, και να συμβάλλουν στην προώθηση των τοπικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα προσέκρουε στο κοινό συμφέρον.

2. Όσον αφορά τους φορολογικούς συντελεστές που εφαρμόζονται σε παρόμοια προϊόντα που δεν προέρχονται από τις εν λόγω εξόχως απόκεντρες περιοχές, οι απαλλαγές ή οι μειώσεις της παραγράφου 1 δεν μπορούν να οδηγήσουν σε διαφορές που υπερβαίνουν τις:

α) 10 εκατοστιαίες μονάδες για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα μέρος Α·

β) 20 εκατοστιαίες μονάδες για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα μέρος Β·

γ) 30 εκατοστιαίες μονάδες για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα μέρος Γ.

Η Γαλλία δεσμεύεται να εξασφαλίσει ότι οι απαλλαγές ή οι μειώσεις όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα δεν υπερβαίνουν το ποσοστό που είναι απολύτως απαραίτητο για τη διατήρηση, την προώθηση και την ανάπτυξη των τοπικών δραστηριοτήτων.

3. Στη Γαλλία οι απαλλαγές ή οι μειώσεις του φόρου που αναφέρονται στις δύο προηγούμενες παραγράφους ισχύουν για τις επιχειρήσεις των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει ή ισούται με 300 000 ευρώ. Οι επιχειρήσεις με ετήσιο κύκλο εργασιών χαμηλότερο από το όριο αυτό δεν υπόκεινται στον φόρο που αποκαλείται «εισφορά θαλάσσης».

Άρθρο 2

Οι γαλλικές αρχές εφαρμόζουν το ίδιο φορολογικό καθεστώς με το εφαρμοζόμενο στα προϊόντα που παράγονται επιτόπου για τα προϊόντα που απολαύουν του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού σύμφωνα με το κεφάλαιο ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 228/2013.

Άρθρο 3

Η Γαλλία ανακοινώνει αμέσως στην Επιτροπή τα φορολογικά καθεστώτα του άρθρου 1.

Η Γαλλία υποβάλλει στην Επιτροπή, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2017, έκθεση εφαρμογής του φορολογικού καθεστώτος του άρθρου 1, η οποία περιγράφει την επίπτωση των λαμβανομένων μέτρων και τη συμβολή τους στη διατήρηση, την προώθηση και την ανάπτυξη των τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων, λαμβανομένων υπόψη των μειονεκτημάτων που αντιμετωπίζουν οι εξόχως απόκεντρες περιοχές.

Βάσει της έκθεσης αυτής, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση και, ενδεχομένως, πρόταση.

Άρθρο 4

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης 2004/162/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 378/2014/ΕΕ της 12ης Ιουνίου 2014, η ημερομηνία «31 Δεκεμβρίου 2014» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «30 Ιουνίου 2015».

Άρθρο 5

Τα άρθρα 1 έως 3 εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2015.

Το άρθρο 4 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2015.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος